

ΑΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΟΜΕ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Θεέ μου, τί έγινε, σαν είδαν τις εφημερίδες στο χωριό ... Τότε πεύ δέν έβρινε χαμιά, που να μην...πολιτισή.

Και την Τυρινή το βράδι, ποι θα γινόταν ο μεγάλος ο χορός, ή επώπτευς της περιόδου των χορών», όπως τον χαρακτήρισε και ο προϊστάμενος της 'Εθνικής Τραπέζης, δέν βρινε στο σπίτι της χαμιά τον ορία... Το χωριό Σερπιτόν -'Όριαν είχε αναφερθεί από την πρόοδο και τον πολιτισμό, ήταν ο προποστούς όλων των Κοινοτήτων της 'Ελλάδος, ή δόξα της επαρχίας Κριθαρούς !..

'Από μιά βδομάδα πριν τα χορίσια και ή γυναίκες του χωριού δουλεύανε τα μαλλιά τους, έκαναν με τη φαρμάκωστας το μαπατά τους μακιουρό στα δαχτυλά τους, προβάρανε τις νέες καλύτες τους και κυτταζόντουσαν όλη την ημέρα στον καθρέφτη.

Με μιά τέτοια προετοιμασία, με ένα τέτοιο ύμνο, με τέτοιους προεργάτας, πως να μην αφήσει εποχή ο τελειωτός χορός της Τυρινής και πως να μην έκλυσε όχι μόνον προαποσούρος ομηροσολογίας, αλλά και ποιητάς, όπως τον κ. 'Ανευθοδίου, αποφαινότα τρείς φορές στις εζήτησεις του γραχείου του Ταισιου. Κι αφού δέν του έδούη ή ενκαρία έτοι να σόση του κράτους τα οικονομικά, έθεράτανε τόσα τις Μοδές, με τα τσιφάτα του πατέρα του, που ήταν φαρμακοποιός, κ' έγραφε όλη την 'Εκοσική Κίνηση της Πατουλιάς, σέ στίχους έμμευσμείνους, σέ στίχους του «Νέου τον Ριθισού», της Νέας Τέχνης, όπως το άπαιτέ ή εποχή :

''Ότι καλόν και έκλεκτόν, παράη ή Κριθαρού, και της Κατίγκως της γνωστής, λογίαν παρευρήρη.

ήταν εκεί ή Στάβαινα, ή κλεφτοκοκορπού, που συλλήφθησας κάποτε, πιθάγκωνα εδέθη ! Προσέτι παρευρέθησαν δύο μικρά στριγγυλιάρικα, Ευπολήτα, λευκόλενα, περιπαθη, σαλιάρικα.

Κι ή ύπερ πάσας τάς κομψάς, κομψή κυρά Νικόλενα, το πνεύμα το σπιθοβόλου, δέν έκανε νισάφι. 'Η δεσποινίς Στραβάρασα άπηγυιέλε παροιόνιον, ή δέ κυρά Λευτέρανα έβαλ' εμπρός με σκάφη, κ' ανέγνωσε τον Πλύνιον !..

'Αλλά αν άφησε εποχή ο χορός αυτός, ή ήπιτα της Τσεβούτας δέν έγινε εκείνη τη χρονιά !..

Μόνη κ' άποικοναχή της, τι να προτοπροφίση κ' αυτή ή κερφή !.. Τα μακαρόνια της λασπούσανε στη φωτιά και τα φίλια της ήπιτας πους να τ' άνοιξη !.

Μάζεφε λοιπόν κ' αυτή τ' άγά μ'έ το πνέ, με τα όποια θά έπιανε την ήπιτα, και έκανε μη έλεέτα, για να περάσι ή γρά το ζαλό του χρόνου, τη βραδείη της.

Κι ήταν ή πρώτη χρονιά αυτή, που ο κακόμορος ο άνδρας της δέν είτε τίποτα για την ωμοία ήπιτα της γυναικας του στον χωριό και δέν έκανε τους χωριανούς να ξεροκαταπινον τη Μεγάλη Σαρακοστή, άμαρτανόνας, σαν να τρώγανε ήπιτα τέτοιες μερες !..

'Αλλά πως τα λογασιάζε τόρα αυτά, όταν το χωριό δοξάζετα και προσάγετα στον πολιτισμό ; Τώρα που άνεδειχθή βασιλίσσα ή 'Αργυρή το μάμμα των φρανδιών, όπως άλλε άνεργίζθησαν βασιλίσες του μαγαζιά; του εόντουλώου κ' αλά του κόζανου κραγιόν ;

Και ή Κοινή της Πατουλιάς έγινε πεύ βασιλίσσα των βασιλισμών όλων των Κοινοτήτων της 'Ελλάδος, στην προδο και στον πολιτισμό !..

—'Η Πατουλιά ! 'Η Μις - Πρωτοσορεία !.. όπως θά λέγανε άλλε. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΟΔΗΓΙΑ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

Κάθε φύλλο περιέχει ένα λαχείο 'Εβδομαδιαίο. Με το λαχείο αυτό έχετε δικαίωμα να συμμετάχετε εις ΜΙΑΝ ΚΑΙ ΜΟΝΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ, ή όποια και αναφερέται εντός του δελτίου του λαχείου. Π.χ. στο ημερινό φύλλο, που θά άγοράσεται, αναφερέται Κληρώσις 14 και έχει αριθμόν, ύποθετίσθω, 15122. Αχτός ο λαχνός σας δίδει το δικαίωμα να συμμετάχετε εις την 14ην κληρωσιν, ή όποια όμοια θά δημοσιευθ ή μετά 8 0 0 ε β ο μ α δ α ς.

Μετά δύο έβδομάδας θά άγοράσετε το φύλλο, εις το όποιον θά έχουν δημοσιευθ ή κερδίζοντες αριθμοί της 14ης κληρώσεως. Θά παραβάλετε τότε τον αριθμόν της 14ης κληρώσεως, τον όποιον θά έχη το φύλλον, το όποιον άγοράσεται πρό δύο έβδομάδων, και θά ιδήτε εάν έκερδίσατε.

Τας οδηγίας αυτάς δίδομεν, διότι πολλοί των άναγνωστών μας κάμουν λάθος και παρουσιάζουν δελτία άλλων κληρώσεων, ή όποια δέν έχουν γινεί ακόμη, και νομίζουν ότι έκερδίσαν, χωρίς όμως να έχουν κερδίσει.

'Η Γαλλίς συγγραφέυς κυρία Στάελ, όφθησε κάποτε έναν ελλαπριόη, ο όποιος δέν την συμπιόδισε και τόσo : —'Προσκιμείον να έλάξεται μεταξú διó έξ ίσου ώσιον γυναικόν, ποιά θά προτιμώσιαι ; —Την λιγοτερο σοφή ! της απάντησε εκείνος. Κόζαλο ή κ. Στάελ. ***

'Ο λόδοος του Ράσσεστερ, περιήρημος γλέντης και άσωτος, γραφόντας μιά μερά απο ένα γλέντι, με τους ανταξιούς φίλους του, ανταξιόμενος στο δρόμο τον μεγαλειέτερο μαθηματικό της εποχής, τον δόκτορα Μπάσιον, και για να τον περιήρη, του φώναζε : —Χάρητε, δόκτορ. Εβια διός σας...ός τα κατάβαθα της κοίσεως !..

—Χάρητε, μαζόδο, του απάντησε χαμογελόντας ο διασημος μαθηματικός. Κι' άμέσως πρόσθεσε : —'Επιτόματι μου όμοις να σέσ άρησο...έκει ποú βορσεύωτε !.. ***

'Όταν ο Βίσιαροκ ήταν σπουδαστής στην Γοτιγγη, έπεσε μιά μερά στο κρεβάτι με πυρετό. 'Ο γιατρός που τον είδε το συνέστησε να παίρη κάθε ώρα ώρισμένη δόσι κινίνης.

Την ίδια μερά, μόλις έφυγε ο γιατρός, έφρασαν στον Βίσιαροκ απο τους γονείς του ένα καλή ή γματό λουζάνικα και μιά παστή χίμα. 'Ο Βίσιαροκ, μόλις τα είδε, ξεφασ πως ήταν άφροστος και κατεφόθησε και τη χίμα και τα λουζάνικα, κατόπι δέν ήλρη σε μιά υπνοαρία και το έφριξε στο ποτό.

Την άλλη μερά τον ξεναμισπέφθη ο γιατρός και τον όφθησε : —'Ηός πάτε, κύριε Βίσιαροκ, —Όσοι τώ θεώ, γιατό μου, καλή πάω. 'Ο πυρετός έφυγε, απάντησε ο Βίσιαροκ. —'Α, βέβαια, ή κινίνη είναι πρώτης τάξεως φάρμακο, είτε ο γιατρός. —Μά και τα λουζάνικα δέν πέφτον παρακάτω ! του φώναζε ο Βίσιαροκ, ξεσπόντας σ' άκράτητα γέλια. ***

Δεχότανε στο σπίτι, με το καπέλλο στο κεφάλι!

Κάποτε, ένα ή όχηστάρα του ναυό των άνατόρων εκτελώσε ένα όρατοίο του Λοΐβλ, ο Λουδοβίκος 14ος έβρινε γονιστός καβ' όλην την διάρκεια της εκτελέσεως. Στην ίδια στάσι μείνανε κ' όλοι οι εγγενείς, που περιτομώζανε τον βασιλέα.

Μετα το τέλος της εκτελέσεως, ο Λουδοβίκος όφθησε στον κόζιτα Νέ Γερανόπι ή έντιπόση του έκαιε το όρατότοιου του Λοΐβλ. —'Ηταν χλιαράτο σ' αυτή, αλλά...πολύ σάλιρό στα γόνατα ! απάντησε ο τοιμωρός κόζης. ***

Κατά τη μάχη του Κάντινιαβιθ και δύο όβιδα άτέκονε και τα δύο μαπατά ενός στρατιώτου.

'Ο συνταγματάροχ της του έπισκέψθη κατόπι στο χειρογραφέο του συντάγματου και για να τον παρηγορησι, του προσέφερε τρία φάρμακα. —'Ο γενναίος όμοις τραυματίας δέν θά δέχτηρη. —'Μήπως νομώατε ότι έχασα τα γόνατα μου ; φώναζε μ' όρηγί στον συνταγματάροχ του. ***

'Ο ποιητής Μαζέριπ, εκτός του ότι ήταν τραλιός, είχε και το ελάττωμα να φτινή, καθώς διαβάς τα ποιητάτα του. Για να διαβάση ένα τετάστιο, έπερευ με φτιση πέντ' έξη φορές !

'Ον λαχόν κάποτε τον είδε κάποιος συνδιέλερος του V' άπαγγέλι στίχους του, είτε : —Δέν απάντησα στη 'ζοή μου άνθρωπο ποú ύγρο άτ' αβτόν τον Μαζέριπ, και ποιητή ποú ξεροτέρο του !.. ***

Κάποτε ένας 'Αγγλος εγγενής έφρασε στον έσπατάτη του : «Οούλλιαμ. Αύριο το πρωί θά έρθω στο κτήμα μαζú με πένη φίλους, απο τους όποιους ο διó θά μονομαχησουν. 'Ετοίμασε λοιπόν γεύμα για έξη άτομα και δέπνο για πένη !...» ***

Μιά μερά ο πατήρ Σαρτενιέ, Λουκιναίος ιεροζοήρηας στο Παρίσι κατά τα 1715, έγινε έξω φρενών, γιατι άνακάπησε ότι πολλοί νεαροί ήργαναν στο κρηνομά του και μόνο για να γλέντη. 'Αφοú λοιπόν κατηρήσασε τη διαγογή αυτή των νεαρόν «χάφριδων», όπως τους άπεκάλεσε, τους φώναζε στο τέλος :

—'Όταν θύ σιδανέστε σεις, ποι νομώατε ότι θά πάτε ; Στο άπαλλó ; Ξέ αναστασοφές, απού ήλιάρου άσωσφρες γυναικίς ;... 'Όχι ! Στη φωτιά !.. Στη φωτιά !.. Καί πρόφερα τις τελευταίες αυτές λέξεις με τόση βροντερη και τρωερίη φωνή, ώστε οι νεαροί άστειοι, νομίζοντας πως έπασσε πραγματικά φωτιά, ώρησαν πατεζ με πατό σε έξω άτ' τη εκλιπσία !..

Κάποτε ένας 'Αγγλος εγγενής έφρασε στον έσπατάτη του : «Οούλλιαμ. Αύριο το πρωί θά έρθω στο κτήμα μαζú με πένη φίλους, απο τους όποιους ο διó θά μονομαχησουν. 'Ετοίμασε λοιπόν γεύμα για έξη άτομα και δέπνο για πένη !...» ***

Σαν ήταν άστυφύλακας στην 'Αθήνα...

'Ο ποιητής του τόπου κ. 'Ανεμοδούρας